

Nr 8.

Av herr **Andersson, Karl Emil**, om minskning av riksdagsmännens arvoden.

Vid 1922 års riksdag väcktes i andra kammaren motion om riksdagsmännaarvodets sänkning, vilken motion dock blev av riksdagen i enlighet med konstitutionsutskottets utlåtande nr 9 avslagen.

Det synes mig nu vara lämpligt att på nytt upptaga frågan till prövning. Under de år, som förflutit sedan riksdagen år 1921 fastställde de nu utgående riksdagsmännaarvodena till respektive 32 och 24 riksdaler, har penningvärdet ju stigit ganska avsevärt och levnadsomkostnaderna undergått väsentlig minskning. I förhållande till de arvoden, som riksdagsmännen erhöles före år 1918, 10 riksdaler, äro ju också de nu utgående arvoden allt för stora.

Att en sänkning bör äga rum, synes så mycket mera påkallat, som man på alla områden inom statsförvaltningen söker och bör genomföra inskränkningar, vilka betingas av förändringar i prissförhållandena och det ekonomiska läget i övrigt.

Med stöd av vad jag ovan anfört, får jag hemställa,

att utskottet måtte föreslå riksdagen att såsom vilande antaga följande ändrade lydelse av § 12 i riksdagsordningen:

§ 12.

Ledamot av — — — — —
 25 riksdaler, vilket dagtraktamente dock ej må överstiga
 sammanlagt 3,500 riksdaler. — — — — —

— — — — —
 Ledamot av — — — — —
 19 riksdaler — — — — — sammanlagt 2,660
 riksdaler — — — — — befallningshavande.

Stockholm den 12 januari 1924.

Karl Andersson.